

Meteorologisch weerstation bij de Proeftuin in Zwaagdijk registreert plensbuien op akkers

Water gutst uit regenmeters

Coen van de Luytgaarden
c.van.de.luytgaarden@hollandmediacombinatie.nl

Zwaagdijk-Oost ■ „De zomers zijn hier het droogst, maar als het eenmaal begint te regenen dan lopen wij het op.”

Henk de Vries bespeurt de laatste jaren een opvallend patroon in de regionale weerbeelden. Hij kan het weten. Als 'huismeteoroloog' van de Proeftuin Zwaagdijk houdt hij de cijfers constant in de gaten. Over luchtvochtigheid, windsnelheid, temperatuur en niet in de laatste plaats de hoeveelheid neerslag heeft hij alle cijfers paraat.

Schommelingen

De Vries haalt zijn informatie voornamelijk binnen via de app. „Toch kun je nog het beste gewoon naar buiten lopen en naar de lucht kijken. Want de onvoorspelbaarheid en de verschillen per locatie worden steeds groter. Afgelopen week viel er bijvoorbeeld in Wieringerwerf maar dertien millimeter. Elders in de regio was er 45 millimeter gevallen. De schommelingen worden steeds groter en dat maakt voorspellen steeds lastiger. Er valt gewoon geen peil meer op te trekken.” Natuurlijk kijkt De Vries op weersites. Toch zitten die er ook regelmatig naast, is zijn ervaring. „Daarom heb ik besloten niet meer vooruit te blikken. Ik kijk alleen nog maar wat er de afgelopen tijd gevallen is.”

Om zijn weerkundige informatie te verzamelen, werpt De Vries zijn Sencrop in de strijd. Dat is een mobiel weerstationnetje dat eenvoudig is te installeren op elke willekeurige plek. „Je kunt die apparatuur zo op je rug slingeren en dat in een handomdraai ergens neerzetten.” De Proeftuin Zwaagdijk heeft Sencrops op verschillende plaatsen in Nederland en België neergezet. Via de app krijgt De Vries de benodigde info aangeleverd. Uiterst handig want bij windkracht zeven heeft gewas-

Henk de Vries bij het weerstation van de Proeftuin Zwaagdijk. Achter hem de volgelopen aardappelruggen. „Er valt geen peil meer op te trekken.” FOTO HMC

bescherming geen zin en ook zaaien in drassige grond is lastig. De Vries heeft voornamelijk met akkerbouw te maken: „Er staan nog aardappelen, uien en suikerbieten in de grond. Vooral die eerste twee wordt een groot probleem als die regen niet ophoudt.” Tegelijkertijd is hij ook al bezig met het nieuwe seizoen. „Er moet nog wintergraan en winterkoolzaad worden ingezaaid. Aan die werkzaamheden hoeven we voorlopig niet te denken.”

Tijd voor een bezoek aan het weerstation te velde, waar apparatuur van Dacom en AgroVision gebroederlijk naast elkaar '24/7' gegevens verzamelen. Terwijl de slagregens vanaf de Westfrisiaweg over de maisstroken jagen, stijgt het waterpeil in de sloten en draait de windmeter als een malle in de rondte.

Bliep-bliep-bliep. Dichtbij gekomen, stoot het station merkwaardige bliepjes uit. „Bij elke 0,1 millimeter gaat er een piepje”, weet De Vries.

Achter hem kabbelt het grondwater tussen de aardappelruggen. Die moeten vrijwel als verloren worden beschouwd, vreest hij. „Als die 24 uur onder water staan, dan stikken ze.”

Opknappen

De agrarische situatie die hier proefondervindelijk en op relatief kleine schaal wordt nagebootst, levert geen noemenswaardige verliesposten op. Hoe anders is dat bij tuinders en

agrariërs, die er van moeten leven. „Het water staat veel boeren nu al tot de lippen en dan komt er dit nog eens overheen”, weet De Vries. Hij hoort de verhalen in de praktijk. Van akkerbouwers die er, tegen beter weten in, op vertrouwen dat het weer zou opknappen. Hij noemt het voorbeeld van een regionale aardappelteler die nog even wachtte met oogsten. „Die heeft misgegokt en hij kan zich nu de haren wel uit zijn hoofd trekken.”